

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εκτός της Σύρου Δραχ. 22
Εκτός . . . » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν σιχ. Α. 25.
Διὰ τὰ Δικαστ. τὸν » Α. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ
τῷ Κυρίῳ Γ. Πολυχρονιάδῃ.
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ
Κυρίῳ Α. Χ. Εὐαγγελίδῃ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 28 Ὀκτωβρίου 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Πατρίς εἰς νέαν εἰσῆλθε ζώην διὰ τῆς μεταπο-
λετεύσεως καὶ ἐπομένως νέα ἀπαιτοῦνται στοιχεῖα
πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς καὶ κραταίωσιν τῶν πραχθέντων.
Οἱ Ἕλληνες ἠσπάσθησαν προθύμως τὰς ἀποφάσεις
τῆς Πατρίδος, διότι τὸ χρέος τῶν τοῦτο εἶναι ἀνώ-
τερον πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως.

Ἡ νέα τῆς Πατρίδος Κυβέρνησις εὐχαρίστως ἀ-
πεδέχθη τὴν ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους ἐπιδοκιμασίαν
καὶ προβαίνει εἰς τὰ χρέη τῆς μετὰ καρτερίας καὶ
συναίεσως.

Πρῶτον δ' αὐτῆς καθήκον ἐθεώρησε τὸν κατευνα-
σμὸν τῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς
παρὰ ποτε ἐπιθυμητῆς ἡδῆ καὶ ἀναγκαίας ὁμοιοῦσας
καὶ πρὸς τοῦτο ἐστρεψε πρωτίτως τὴν προσοχὴν
τῆς ἢ εἰς τὴν ἐπιδοκίμασιν τῶν ἀποφάσεων τῆς
Πατρίδος, διότι τὸ χρέος τῶν τοῦτο εἶναι ἀνώ-
τερον πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως.

Ἡ νέα τῆς Πατρίδος Κυβέρνησις εὐχαρίστως ἀ-
πεδέχθη τὴν ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους ἐπιδοκιμασίαν
καὶ προβαίνει εἰς τὰ χρέη τῆς μετὰ καρτερίας καὶ
συναίεσως.

Ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ὁμόνοια εἶναι τὰ στοιχεῖα τὰ
ὁποῖα ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τοῦτο
μας συμβουλεύει καὶ ἡ ἐξευγενισμένη καὶ φίλη Εὐ-
ρώπη. Τὰς κατωτέρω κρίσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύ-
που καταχωροῦμεν, λαμβάνοντες αὐτὰς ἐκ τῆς
« Κλεισῆς » καὶ συνιστῶμεν εἰς πάντας τὴν μετὰ
προσοχῆς ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην αὐτῶν.

« Ἀπὸ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἐλευθέρων Ἑλλή-
νων κρέμαται σήμερον ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατος τῆς Ἑλ-
λάδος. — τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους σήμερον
ἀληθῶς πρόκειται περὶ τῶν ὄλων. Εἰς τὸ ἱερὸν
ὄνομα τῆς πατρίδος, εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐθνικῆς συ-
νειδήσεως, πᾶς ἀξιοκρίνομεν, τέκνα τῆς ἐλευθέρως
Ἑλλάδος, νὰ ἐγκαρτερήσητε ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ
καρδίᾳ, σταθεροὶ καὶ ἀπαρέγκλιτοι εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς φρονήσεως καὶ τῆς μετριοφροσύνης, ἵνα ὑμᾶς
μὲν καὶ ἡμᾶς τιμήσητε, τὴν δὲ Ἑλλάδα σώσητε καὶ
τὸ ἔθνος ὠφελήσητε. Συνετῶς, ἡσυχῶς, μετριοπαθῶς,

ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐν συμπνοίᾳ διάγοντες, ἀποδείξατε εἰς
τὴν Εὐρώπην ὅτι ὁ Ἕλληνας εἶναι φύσει φιλόνομος,
ὅτι ἀδίκως προσηλακίσθη καὶ προσηλακίζεται, ὅτι
εἶναι ἄξιος βελτίονος τύχης, ὅτι γινώσκει ν' ἀποσπᾶ
καὶ τῶν ὀλίγων αὐτοῦ φίλων τὸν θαυμασμὸν καὶ τῶν
ἀπείρων αὐτοῦ ἐχθρῶν τὴν ἀκούσιον εὐλάβειαν. Δια-
τηρήσατε ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν δημοσίαν τάξιν,
διότι ἐν τῇ δικτηρήσει τῆς δημοσίας τάξεως ἐγκει-
ται τῆς Ἑλλάδος ἡ σωτηρία. ἕκαστος πολίτης Ἑλ-
λην ἂς ἀναδειχθῆ σήμερον ἀτρόμητος πρόμαχος τῆς
τάξεως, τοσοῦτον μᾶλλον ἀτρόμητος ὅσῳ φέρει ἐν
ἑαυτῷ τὴν ἀκαταγώνιστον πανοπλίαν τοῦ πατρίου
ἔρωτος. »

« Μετὰ τριακονταετῆ βασιλείαν, ὁ βασιλεὺς Ὁ-
» θων παρητήθη τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, οὕτω
» δ' ἐτελεύτησεν ἡ ἐκεῖ βασιλικὴ δυναστεία. Τὸ
» ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ σημαντικώτατον τοῦτο
» γεγονός κατωρθώθη διὰ γενικῆς ἐπαναστάσεως
» τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τέσσαρες ἢ πέντε ἡμέραι
» ἤρκεσαν ἵνα καταβάλλωσι μοναρχίαν, ἐνδρουθίσαν
» ὑπὸ τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων, καὶ φυγαδεύ-
» σωσι τὸν ἐκλεκτὸν ἡγεμόνα ἐκ τῆς χώρας, ἢ
» οὗτος κακῶς ἐκυβέρνησεν. Φοβούμεθα ὅτι οὐδεὶς
» θὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς ἀνδρός, τοῦ κα-
» ταγραφόμενου ἡδῆ ἐν τῷ μακρῷ καταλόγῳ τῶν
» ἐκπτώτων ἡγεμόνων. Πιστεύομεν ὅτι, οὔτε ἐν
» αὐτῷ τῷ ὀπισθοδρομικωτέρῳ ἀνακτοβουλίῳ τῆς
» Εὐρώπης θὰ ἀπετόλμα τις νὰ συμβουλευτῆ τὴν
» κυβέρνησιν τοῦ ἵνα παράσχη εἰς τὸν πεπτωκότα
» ὑποστήριξιν πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ βασιλείου του.
» Ἐάν ποτε ὑπῆρξεν ἡγεμόν ἀνικανότατος εἰς τὸ
» κυβερνᾶν, οὗτος ἦτο βεβαίως ὁ Ὁθων. Δυνάμεθα
» ἀληθῶς νὰ εἴπωμεν περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἀρ' ὅ-
» του ἀνέλαβε πρὸ εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν τὰς ἡνίας τῆς
» ἐν Ἑλλάδι ἐξουσίας, οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ κακόν.
» Οὐδεμίαν εὐεργεσίαν προσήτεγκεν εἰς τὸν λαόν
» οὐδενὸς ἀγαθοῦ μαθήματος ἐγένετο παραίτιος διὰ
» τοῦ παραδείγματός του· οὐδὲ σχολίαν τινα τάσιν
» ἀπεπειράθη ποτὲ νὰ εὐθύνη διὰ σταθερότητος κυ-
» βερνητικῆς Ἐάν αἱ τρεῖς δυνάμεις προέβεντο τὸν
» ὄλεθρον τοῦ μικροῦ κράτους, ὅπερ ἀνίδρυσαν, κα-
» ταλληλότερον πρὸς τοῦτο ὄργανον ἀληθῶς δὲν
» ἠδύναντο νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλο πρᾶ τὸν ἀθνητὴ ἢ
» γεμόνα, τοῦ ὁποῖου τὸ μόνον διανοητικὸν προσόν
» ἦτο ἡ πανουργία, ἐφ' ἣ οἱ πονηροὶ ἡγεμόνες το-
» σοῦτον ἐγκαυχῶνται καὶ ἤτις ἐπὶ τέλους, τοὺς
» φέρει εἰς συμφορὰν. Εἶναι ὁμῶς ἀληθές, ὅτι ὁ
» Ὁθων διέκειτο ἀνέναντον εἰς σφαλερὰν θέσιν. Ἐξε-
» λέχθη ὑπὸ τῶν προστατίδων δυνάμεων βασιλεὺς
» τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ ἦτο νεανίας εἰσέτι. Γενόμε-
» νος δεκτὸς ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἀνέλαβε
» τὸν βασιλικὸν τίτλον κατὰ δικαίωρον τοῦ 1832,
» ἐπακαίδεκαετῆς τὴν ἡλικίαν. Μεταβάς εἰς τὴν
» Ἑλλάδα, εὗρε τὸ βασιλεῖον κυβερνώμενον ὑπὸ
» τῆς ἀντιβασιλείας, ἣτις τότε ἐπροσπάθει, ὑπὸ τὸ
» κράτος σχολαστικῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιπεργείας νὰ
» ἐφαρμώσῃ τοὺς αὐστηροὺς καὶ πολυπλόκους διοικη-
» τικοὺς τύπους τῶν εὐρωπαϊκῶν πολιτειῶν. Τότε
» δὲ ἐδόθη ὑπὸ τῶν πολιτικῶν τῆς ἀντιβασιλείας τὸ
» πρᾶδειγμα τῆς σπατάλης τῶν χρημάτων, ὅσα

» ἐδάνεισαν αἱ δυνάμεις πρὸς ἀνατροφήν τοῦ νηπίου
» καὶ ἀσθενοῦς ἔθνους. Ὅτε ὁ Ὁθων συμπληρώσας
» τὴν νόμιμον τῶν εἰκοσιν ἐτῶν ἡλικίαν, ἐπελή-
» φθη τῶν καθηκόντων τοῦ ἀξιώματός του κατὰ
» τὸν Ἰούνιον τοῦ 1835, ἡ Ἑλλὰς ἤρξατο νὰ δια-
» ψεύδῃ τὰς ἐλπίδας τῶν φίλων τῆς καὶ νὰ ἀπο-
» κλίνη ταχέως εἰς τὴν παρακμὴν. τὴν ἀγούσαν
» πρὸς τὴν ἀναρχίαν καὶ χρωκεοπίαν Ἡ πρώτη ρῆ-
» ξις μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπηκόων του προέκυψεν
» ἐκ τῆς σκανδαλώδους αὐτοῦ μεροληψίας πρὸς τοὺς
» Βαυαροὺς, ἐξ οὗ οἱ Ἕλληνες συνέλαβον μῆ-
» σος κατὰ τῆς γερμανικῆς αὐτῆς. Βαυαροὶ διωρί-
» σθησαν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, ἐντὸς δὲ ὀλίγων
» ἐτῶν τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα τῶν Ἑλλήνων ἀντικατε-
» στάθησαν ὑπὸ γραφειοκρατικοῦ συστήματος, κατὰ
» τὸ πρωτότυπον τοῦ Μονάρχου. Ὁ λαὸς, ὁ διαφυ-
» λάξας ἀνεπάφους τοὺς θεσμούς του ὑπὸ τὸ βάρος
» τῆς ὀθωμανικῆς δυναστείας, ἐβλεπε τώρα τὴν πα-
» τριδα του μεταμόρφουμένην εἰς ὁμοίωμα γερμα-
» νικοῦ δουκάτου. Ὅτι οἱ Σουλτάνοι ἐσεβάσθησαν
» ἐπ' αἰῶνας, ἀνέσπασε πρὸ ῥόδιζα μία συμμορία
» σχολαστικῶν Ὁ Ὁθων, λησμονήσας ὅτι εἶναι μο-
» νάρχης ἐκλελεγμένος, καὶ ὅτι οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ
» ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των διὰ τῆς σπάθης,
» ἐνόμισεν ὅτι ἐκλήθη νὰ κυβερνήσῃ κατὰ τὴν μέ-
»θοδον τῶν προγόνων του. Ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ σύ-
» νεσις ἀνεφάνη ὅτε πορευθεὶς τῷ 1836 εἰς Γερμανίαν
» ἵνα νυμφευθῆ, ὑπέστρεψεν εἰς Ἑλλάδα μετὰ τοῦ
» Κ. Ρούτχαρντ, μέλους τοῦ βαυαρικοῦ ἀνακτοβου-
» λίου, τὸν ὁποῖον προσέστησεν τῆς Ἑλληνικῆς κυ-
» βερνήσεως, εἰ καὶ μὴ τὴν ἐλαχίστην ἔχοντα γνώ-
» σιν τῶν πόθων ἢ ἀπαιτήσεων τῆς χώρας.

» Κατὰ τοὺς ἀκολούθους ἐξ ἡ ἐπτά ἐνιαυτοῦς, ἡ
» κυβέρνησις διέπραξε πᾶσαν ἀβέλτερον πράξιν, δὴ
» ναμένην νὰ προσάψῃ μῶμον εἰς ἐν κράτος. Τὸ
» δάνειον κατεσπαταλήθη χωρὶς νὰ πορισθῆ ὁ τόπος
» ἀπ' αὐτοῦ μηδεμίαν ὠφέλειαν. Ἐν γένει ἡ Ἑλλὰς
» ἐπέσυρε πολὺ ὀλιγωτέραν προσοχὴν ἢ ὡς ἂν ἀπε-
» τέλει μέρος τοῦ τουρκικοῦ πασαλικίου. Οἱ ὀλίγοι
» ὑπάρχοντες ὁδοὶ ἀφέθησαν ἵνα καταστρωθῶσιν,
» οὐδὲ νέα ἐγένοντο. Οἱ κλέφται ἐλεηλάτων τὰς
» βουρνικῆς ἐπαρχίας, εἰσβάλλοντες εἰς τὰ μεθόρια πρὸς
» ζήτησιν λείας. Φυσικῶς τῷ λόγῳ οὔτε οἱ τόκοι
» οὔτε τὰ χρεώλυτρα τοῦ δανείου ἐπληρώθησαν,
» αἱ δὲ προστατίδες δυνάμεις ἤρχισαν νὰ φέρωνται
» δυσμενέστερον. Ἐπῆλθε τελευταῖον ἡ ἐπαναστάσις
» τοῦ 1843, καθ' ἣν οἱ μὲν Βαυαροὶ ἐξώσθησαν,
» ὁ δὲ Ὁθων ἀπέμεινε μόνος μετὰ τῶν ὑπηκόων
» του ἵνα κυβερνᾷ αὐτοὺς ὅπως κάλλιον ἠδύναντο καὶ
» ὁμῶς ἡ κυβέρνησις ὑπέσκαψε τὰς ἐλευθερίας τῆς
» χώρας διὰ κανονικοῦ συστήματος διαφθορᾶς. Καὶ
» τοι δὲ κατὰ τὸν πλεῖστον χρόνον τῆς βασιλείας
» του, ὁ Ὁθων ὑπῆρξε κατ' ὄνομα μὲν συνταγμα-
» τικὸς ἡγεμόν, οὐδὲν ἦττον οὐδέποτε ἐδίστασε νὰ
» ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησιν του καὶ τὴν θέλησιν τῆς βα-
» σίλεισός του εἰς τὸ ἔθνος, καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐ-
» ξουσίαν του διὰ παντός μηχανήματος, ὅπερ οἱ
» χεῖριστοι τῶν Γερμανῶν καὶ Ἑλλήνων ἠδύναντο
» νὰ τῷ ὑπαγορεύσωσιν.
» Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, βλέπων τὸ βασιλεῖον ἀπο-

» βαίνον καθ' ἡμέραν ἀντικείμενον μεγαλειότητας
 » δυσαρρεσκείας καὶ καταφρονήσεως ἐν Εὐρώπῃ, γι-
 » νώσκων δὲ, ὅτι ἡ ἀθλία αὐτὴ τατάσασαι τῶν
 » πραγμάτων ἐπήγαγεν ἐκ τῆς κυβερνήσεως, ἀπὴλ-
 » λάγη τέλος πάντων ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τριάνοντα ἡδὴ
 » ἔτη καταπιέσαντος τὰ στέρνα αὐτοῦ ἐφιάλτου.
 » Ἐκπτώτος ἡδὴ ὢν τοῦ θρόνου, οὐδεὶς δύναται νὰ
 » πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ὄθων θὰ ἐπανέλθῃ καὶ αὖθις εἰς
 » τὴν προτέραν θέσιν του, Ἐναπόκειται ἡδὴ εἰς
 » τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐκλέξῃ τὴν κυβερνήσιν τρις πε-
 » πίομαιεν δὲ, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, ἡ
 » ἐν Ἰταλίᾳ ἀνακηρυχθεῖσα, θὰ τηρηθῇ ἀκριβῶς ὑπὸ
 » τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ
 » Χώρα. Οἱ ἄνδρες, οἱ προεξάρχοντες τῶν ἐν Ἑλλάδι
 » πραγμάτων, εἶναι ἀρκούντως ἱκανοὶ νὰ κρίνωσιν
 » οἴκοθεν, ὅποιον εἶδος κυβερνήσεως ἀρμόζει καλλίστα
 » εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς τίνα δύναται φρονίμως νὰ δια-
 » πιστευθῶσι τὸ ἔργον τοῦ καθοδηγήσῃ αὐτοῦ. Λέ-
 » γεται ὅτι ἐπιποθοῦσι νὰ ἐκλέξωσιν ἕτερον ἡγεμόνα,
 » καὶ ὅτι οὐδεμίαν θὰ μετέλθωσιν ἀπόπειραν πρὸς
 » ἐγκαθίδρυσιν δημοκρατικῶν θεσμῶν ἢ πρὸς ἐπάνο-
 » δον τῆς ἰδιαιτέρας κυβερνήσεως τῆς ἐπακολουθη-
 » σάσης τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα. Τὸ καθ'
 » ἡμᾶς τοῖς εὐχόμεθα νὰ ἀπολαύσωσι συνετοῦ καὶ με-
 » τριοπαθοῦς ἡγεμόνος, οἷος θὰ ἦτο ὁ Λεοπόλδος
 » τοῦ Σαξονικοῦ Κοβούργου, εἰ ἐπετύχοντο αὐτοῦ
 » πρὸς τριακονταετίας. Οὐδεὶς νεαρὸς γόνος καθο-
 » λικῆς βασιλείας θὰ εὐαρεστήσῃ καὶ πάλιν εἰς αὐ-
 » τοὺς, οὔτε θὰ ἀναθέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς προστά-
 » τιδας Δυνάμεις τοῦ νέου ἡγεμόνος τὴν ἐκλογὴν.
 » Πιστεύομεν ὅτι, οἰονδήποτε καὶ ἂν ἐκλέξωσι
 » μέλος εὐρωπαϊκῆς βασιλευσῆς οἰκογενείας, ἡ ἐ-
 » κλογή αὐτῶν θὰ κυρωθῇ ἀδιστακτικῶς ὑπὸ τῆς
 » Εὐρώπης. Ἡ ἐλπίς περὶ ἐπεκτάσεως
 » τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος κρέματα
 » ἐκ τῆς καλῆς διαγωγῆς τῶν κατοί-
 » κων. Τοῖς συνιστῶμεν ὅμως νὰ διαγῶσιν ἐν εἰ-
 » ρῆνῃ ἐν τοῖς μεθορίαις των, ἵνα μὴ ἀπαλλοτρι-
 » ωθῶσι τῶν συμπαθειῶν τῆς Εὐρώπης, συνταυτί-
 » ζοντες τὸν θρίαμβον αὐτῶν κατὰ φαύλης κυβερ-
 » νήσεως μετὰ τῆς παραβιάσεως δημοσίων συνθηκῶν
 » διότι ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς διατελεῖ ἀνησυχῶς καὶ
 » φιλοτάραχος, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ἀποδοκιμασία τῆς
 » Εὐρώπης θὰ ἔχῃ αὐτὴν κεκλεισμένην ἐντὸς τῶν
 » ὁρίων τῶν κατ' ἀρχὰς αὐτῆ ὁρισθέντων. »

Ταῦτα ὁ «Χρόνος». Καὶ τὸ ὄργανον τοῦ ἐπὶ τῶν
 ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, τὰ «Ἡμερήσια
 ῥήσια Νέα» εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ὁ «Χρόνος» ἀνάγει,
 αἰτίας τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν, καὶ ἐπιδοκιμάζει
 πληρέστατα, αὐτὴν καὶ εὐμενεστέρας ἐκφέρει κρίσεις
 περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος.

«Ἡ εἰς Πειραιᾶ ἐμφάνησις τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου
 » (λέγει ἐν τέλει ἡ ἐφημερίς αὕτη) πρέπει νὰ θεω-
 » ρηθῇ ὡς ἐχέγγυον ἀπολύτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν
 » ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὸ πρὸς
 » δικαίωμα αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκλέξαι οἰανδήποτε νομίση
 » κατάλληλον κυβερνήσιν. » Ἀπασαί ἐν γένει αἱ
 ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ἐξαιρέσει τοῦ «Ἐθνοῦ Τα-
 χυδρόμου» ἐνεπνεύθησαν, ὡς ἐκ θαύματος, ὑπὸ φιλελ-
 ληνικῶν αἰσθημάτων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ «Ἐ-
 θνικός Ταχυδρόμος» ὠρμίθη εἰς τὴν περὶ Ἑλλάδος
 δυσμενῆ κρίσιν του, ἐκ τῆς ἀνυποστάτου φήμης, ὅτι
 ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς παρεσκευάζετο δῆθεν νὰ διχθῇ
 τὰ μεθόρια, ὅπως διαδώσῃ τὴν φλόγα τῆς ἐπανα-
 στάσεως εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας.

Ὁ «Χρόνος» ἐπανερχόμενος τὴν 18|29 Ὀκτω-
 βρίου εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος, λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία «οὐ-
 δεμίαν διατρέφει ἐπιθυμίαν ἵνα ἴδῃ τὸν πρίγκιπα
 Ἀλφρέδον, ἀναγορευόμενον βασιλέα τῆς Ἑλλάδος,
 καὶ ὅτι οὐδόπως θὰ ἐνκνιωθῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 δουκὸς τοῦ Λάιχτενμπεργ ἢ τοῦ κόμητος τῆς Φλαν-
 δρίας. » Ἐπικρατεῖ ὅμως γενικὴ γνώμη, ὅτι καὶ
 τοὶ ἡ Ἀγγλία «οὐδεμίαν διατρέφει ἐπιθυμίαν » περὶ
 ἐκλογῆς τοῦ πρίγκιπος Ἀλφρέδου, δὲν διανοεῖται
 παντάπασιν ν' ἀποποιηθῇ αὐτὴν, ἐὰν ἐψηφίζετο ὁμο-
 θυμαδῶν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως!

Καὶ αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ἐξαιρουμένης τῆς
 «Γαλλίας» τοῦ Κ. Λαγρονιέρου, ἐνθουσιῶσιν ὑπὲρ
 τῶν Ἑλλήνων. Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων»

ἀποδίδουσα μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ περὶ Ἑλλάδος
 ἄρθρα τοῦ «Χρόνου» καὶ τῶν «Ἡμερησίων Νέων»
 εὐχεται, ἵνα «ἡ πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἀπροσδόκητος
 καὶ θερμότητι συμπάθεια τῶν Ἀγγλικῶν φύλλων,
 ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς»
 Ἐτέρα ἐφημερίς ἡ «Ἐνωσις» λέγει ὅτι ἡ ἐν Ἑλ-
 λάδι ἐπανάστασις «κατήνεγκε βαρὺ τραῦμα εἰς τὴν
 συνθήκην τοῦ 1966». Ὁ «Αἰὼν» ἢ «Ἐθνικὴ
 Γνώμη» ὁ «Τόπος» ἢ «Πατρίς» καὶ αὕτη ἡ
 μέχρι πρὸ ὀλίγου μισελληνικωτάτη νῦν δὲ φιλελλ-
 νικωτάτη «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἐγκωμιάζουσι
 τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος. Ἡ Πατρίς» προβλέπουσα τὴν
 ἐκλογὴν τοῦ πρίγκιπος Ἀλφρέδου ὡς διαδόχου τοῦ
 ἐλληνικοῦ θρόνου, βεβαιῶσθι ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις
 ἀπεφάσισαν νὰ τηρήσωσιν εὐσυνειδήτως τὴν ἀρχὴν
 τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

Ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνο καὶ Πετρούπολει συ-
 νεκροτήθησαν, ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπα-
 ναστάσεως, ὑπουργικὰ συμβούλια. αἱ κυβερνήσεις
 τῆς Ἀγγίας καὶ Γαλλίας εὐρίσκονται εἰς ἀδιάλειπτον
 τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν. Κατὰ τὸν ἐν Τουρίνω
 ἀνταποκριτὴν τῆς «Καρτερίας» ὁ Ναπολέων προ-
 ἔτεινε νὰ συγκροτηθῇ σύνοδος περὶ τῶν ἐλληνικῶν.

Ἀναγγέλλεται ἐκ Τουρίνου ὅτι ὁ βασιλεὺς Βί-
 κτωρ Ἐμμανουὴλ ἀποστέλλει εἰς Ἀθήνας τὸν Κ.
 Λαφαρίναν, ἵνα διὰ τῶν συμβουλῶν του ἀποτρέψῃ
 τοὺς Ἑλληνας ἀπὸ τοῦ ἐκλέξαι ὡς βασιλέα τῶν υἱόν
 τινά τοῦ Βίκωρος Ἐμμανουήλ.

Ἀπέπευσαν τὴν 16|28 ἐκ Νεαπόλεως εἰς Πει-
 ραιᾶ αἱ ἀτμοκίνητοι ἰταλικά φρεγάται «Βίκτωρ
 Ἐμμανουήλ» καὶ «Ταχρέδης». Ὁ γαλλικὸς στό-
 λος ἀπέπευσεν, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ναυάρχου
 Ζενουλύ, τὴν 15|27 ἐκ Τουλώνας

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Παρίσιοι, 17|29.— Ἡ «Πατρίς» βεβαιῶσθι ὅτι
 ὁ γαλλικὸς στόλος δὲν ἀπέπευσεν εἰσέτι ἐκ Τουλώ-
 νος.— Εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν
 ἐξωτερικῶν ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἐπιτετραμμένος
 ἕκτακτον ἀποστολὴν.

Λονδίνον, 17|29.— Ὁ «Ἐθνικός Ταχυδρό-
 μος» λέγει τὰ ἑξῆς. Περὶ βασιλέως Ὄθωνος καὶ
 τῆς οἰκογενείας του δὲν φροντίζομεν διόλου· μᾶς ἐν-
 διαφέρει ὅμως τὰ μέγιστα νὰ μὴ διαδοθῇ ἡ ἐπανά-
 στασις εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας»

Αὐτόθεν, 17|2 — «Τὰ Ἡμερήσια Νέα»
 (ὄργανον τοῦ λόρδου Ῥώσελ) πραγματευόμενα καὶ
 αὖθις τὰ τῆς Ἑλλάδος, λέγουσι τὰ ἑξῆς. «Τὸ πρῶ-
 τιστον καθῆκον τοῦ μέλλοντος νὰ κυβερνήσῃ τὴν
 Ἑλλάδα βασιλέως, εἶναι νὰ αὐξήσῃ τὴν σημαντι-
 κότητα τοῦ βασιλείου καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ ὄρια. Ἡ
 Εὐρώπη ὀφείλει νὰ ἀπεκδέχῃται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ
 το, χάριν τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Ὄθων οὐδέποτε ἐνόησεν
 ὅτι ἡ κυβερνήσις αὐτοῦ ὀφείλει ἐπὶ πᾶσι νὰ ἐξομα-
 λήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀποδείξῃ τὴν ὑπε-
 ροχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν 25 ἐγένετο ἡ γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετό-
 χων τῆς Ἀτμοπολικῆς Ἑταιρίας καθὴν τὸ Διοικη-
 τικὸν Συμβούλιον παρόντων καὶ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς
 Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπεζῆς ἔδωκε λόγον τῶν
 πράξεών του, εἶτα, προβάσα ἡ Συνέλευσις εἰς ἀντι-
 καταστάσιν τοῦ ἐξεληθόντος κατὰ τὸν Κανονισμόν ἀρ-
 χαιοτέρου μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ. Η. Κεχα-
 γιά, ἐξελέξατο καὶ αὖθις τὸν ἴδιον τὰ καθέκαστα
 κατόπιν.

— Μετ' εὐχαριστήσεως τὸ κοινὸν ἀπεδέχθη τὸ περὶ
 συγκαλέσεως τῆς Ἐθνοφυλακῆς πρόγραμμα τῆς Πρ.
 Κυβερνήσεως καὶ τὸ συνοδευόμενον ψήφισμα περὶ τῆς
 ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων, διότι καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ
 τῆς συμμετοχῆς καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὐρι-
 σκομένων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων εἶναι μέγας καὶ οἱ
 ὅποιοι δὲν ἦτο δίκαιον νὰ μὴ συμμεθέξωσιν εἰς τὰς
 ἐθνικὰς ἀποφάσεις, ἀφοῦ ἀπέδειξαν πάντοτε ἄκρατον

πατριωτισμὸν καὶ μεγίστην ἐπιθυμίαν καὶ προσπά-
 θειαν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ τῆς προόδου
 τοῦ ἔθνους. Ἐραῖον θέαμα θέλει παρουσιάσῃ ἡ ἐθνο-
 συνέλευσις ἐκπροσωποῦσα τὸν ὅλον Ἑλληνισμόν ἢ
 10 τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου ὠρίσθη διὰ τὴν ἐναρ-
 ξιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἐλπίζομεν, ὅτι αἱ ἐκλο-
 γαὶ θέλουσι γίνεαι πανηγυρικῶς, διότι ἅπαντες ἐνεκα
 τῶν σπουδαίων τῆς Πατρίδος περιστάσεων ἐν ὁμο-
 νοίᾳ καὶ ἀγάπῃ διατελοῦν λησμονήσαντες τὰ πάθη
 καὶ τὰς φατρίας τὰ ὅποια ἦσαν προϊόντα μόνον τοῦ
 καταπεσόντος συστήματος· αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι
 ἤρχισαν ἡδὴ εἰς τὰ πλείεστα μέρη· βίαις τῆς ἐ-
 κλογῆς ἐσεται ὁ Νόμος τῆς 18 Μαρτίου 1844 μέ-
 τινας τροπολογίας, ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν πληρεξουσίων
 διπλάσιος.

— Μετὰ μεγίστης προθυμίας οἱ συμπολίται μας
 καὶ ἰδίως ἡ νεολαία γυμνάζεται στρατιωτικῶς καὶ
 ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἀκμαῖος ὁ ζήλος μεθ' οὗ μέχρι
 τοῦδε καταγίνονται, ἐντὸς μικροῦ χρόνου ἡ Πόλις
 μας θέλει ἔχει ἀξιόλογον σῶμα Ἐθνοφυλάκων κατ'
 οὐδὲν κατώτερον ἐξησκημένου καλοῦ στρατιωτικοῦ
 σώματος· ἀπὸ τοῦδε δὲ ἀξιοπαλινῶς ἀνεδέχθη καὶ ἐκ-
 πληρεῖ ἐπιτυχῶς τὸ χρέος τοῦ φρουροῦ τῆς Πόλεως
 ἢ Ἐθνοφυλακῆ, ἔστω καὶ προσωρινῆ· εὐχῆς ἔργον
 ἦτο καὶ ἡ χωροφυλακὴ καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ Κλητῆ-
 ρες νὰ μὴ ἀναμιγνύονται, διότι οἱ πολῖται ἐμπιστευό-
 μενοι καὶ σεβόμενοι τοὺς συμπολίτας τῶν ἐθνοφύλα-
 κας ὑπακούουν αὐτοῖς προθύμως ὅπερ δὲν κάμνουν
 εἰς τοὺς χωροφύλακας καὶ Κλητῆρας, διότι καὶ οὗτοι
 δὲν προσφέρονται ὅπως πρέπει εἰς τοὺς πολίτας. Ἡ
 Δημοτικὴ Ἀρχὴ μας ἐφρόντισε νὰ προμηθευθῇ ὅπλα
 διὰ τὴν Ἐθνοφυλακὴν τὰ ὅποια ἅμα φθάσωσιν θέλει
 σχηματισθῆ ἐπίζηλον σῶμα, διότι εἰσὶν ἔτοιμοι, οἱ
 ἐκλεκτοὶ τοῦλάχιστον, νὰ κατασκευάσωσιν ἐξ ἰδίων
 καὶ στολῆν.

— Ἐκ τῆς πρώτης ἀκόμῃ ἡμέρας τῆς πολιτικῆς
 μεταβολῆς ἤρχισε νὰ σχηματίζεται ἐνταῦθα γνώμη
 ὑπὲρ τοῦ Πρίγκιπος Ἀλφρέδου τῆς Ἀγγλίας ὡς ἡ-
 γεμόνος τῆς Ἑλλάδος· τοσοῦτον δ' ἐγενικεύθη ἡ ἰδέα
 αὕτη μετὰ τῶν συμπολιτῶν μας ὥστε προμηθευ-
 θέντες τὴν εἰκόνα του ἀνήρτησαν αὐτὴν μετ' ἐνθου-
 σιαδῶν ζητωκραυγῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λέσχης καὶ
 ἐχαίρετῆσαν τὸν ἀπεικονιζόμενον, ὡς μέλλοντα ἡγε-
 μόνα τοῦ ἔθνους. Τὸ ἔθνος οὐδὲν καλὸν εἶδεν ἐκ
 Πρίγκιπος μικροῦ Κράτους καὶ ὀλίγον σημαίνοντος
 καὶ τὴν προσοχὴν του δικαίως ἔστρεψεν εἰς βασιλό-
 παιδα μεγάλου ἔθνους καὶ κραταίου.

— Ἀξιόλογον μνημόσυνον διὰ γενικῆς συνεισφορᾶς
 τῶν συμπολιτῶν μας ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους πε-
 σόντων Λεουζιάκου κλπ. τελεσθήσεται μεγαλοπρε-
 πῶς μίαν τῶν προσεχῶν Κυριακῶν ἐν τῇ Πόλει μας·
 αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο γίνονται ἐτοιμασίαι.

— Ὁ ἄθλος μας, ἐνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστά-
 σεων περιέπεσεν εἰς χρηματικὰς ἀνάγκας· εἰς τοῦτο
 συνετέλεσε καὶ ἡ ἄδεια τῆς εἰς διαμετακόμισιν με-
 ταφορᾶς ἐμπορευμάτων εἰς ἄλλας Πόλεις τοῦ Κρά-
 τος, ὅπερ ἐλαττόνει τὸν εἰσπραττόμενον Δημοτικὸν
 φόρον· θεραπεῖν δὲν βλέπομεν ἄλλην ἢ τὴν αὐξήσιν
 τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ποτῶν καὶ τοῦ κα-
 πνοῦ, διότι οὐδὲ ἔρανος εἶναι ἐφικτὸς οὐδὲ μέσον
 ἄλλο προσφορώτερον τούτου ὑπάρχει.

— Ἡ χειμερινὴ ὥρα ἐπροχώρησεν καὶ ἐν τούτοις
 ἐπικρατεῖ ξηρασία μεγάλη· τὴν παρελθούσαν νύκτα
 κατέπεσεν ὑετὸς ἄλλ' ἀνεπαρκῆς διὰ τὴν γεωργίαν.

— Ὁ μέχρι τοῦδε Πρωτοδικὴς ἐνταῦθα Κ. Βι-
 βιλιάκης μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς Πάτρας.

— Ἀκρὰ ἡσυχία καθόλον τὸν Νομόν μας.

— Συνεστήθη ἐν Ἀθήναις πολιτικὸς σύλλογος προ-
 τιθέμενος τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐ-
 παναστάσεως καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως
 κατὰ τῶν προσβολῶν καὶ ὑποκόφων ραδιουργιῶν
 τοῦ πεπτωκότος συστήματος· ὁ σύλλογος δὲν θὰ ὑ-
 περβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν 150 μελῶν, ἕκαστον τῶν ὁ-
 ποίων καταβάλλει 10 Δραχμὰς τὸν πρῶτον μῆνα
 καὶ ἀνά 5 καθ' ἕκαστον τῶν ἀκολουθῶν.

— Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς καταγίνεται
 νὰ προτείνῃ τὴν κατάργησιν τοῦ θανάτου ἐπὶ τῶν
 πολιτικῶν ἐγκλημάτων.

Εξ τινά μέρη της Τουρκίας και εις Ρόδον ιδίως αι υγειονομικαί αρχαί εθεσαν υπό κάθαρσιν τὰ ἐξ Ἑλλάδος προερχόμενα πλοῖα λόγῳ τοῦ ὅτι αι υγειονομικαί πιστοποιήσεις δὲν ἔφερον σφραγίδα ὅπερ πιστευόμεν συνέβη, διότι κακῶς ποιῶντες τινες τῶν υγειονόμων, ἕνεκα τῆς πολιτ. μεταβολῆς ἐνόμισαν, ὅτι δὲν ἐμποροῦσαν νὰ κάμουν χρῆσιν τῆς παλαιᾶς σφραγίδος. Κατ' ἀπόφασιν τῆς Υ. Π. ἡ ἔδρα τῆς Νομαρχίας (Πασαλικίου) Ῥόδου μεταβαίνει εἰς Λέσβον καὶ μένει εἰς Ῥόδον ἀπλῶς Διοικητῆς (Καὶ-μακάμης).

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης ἡ χαρὰ τὴν ὁποίαν ἠσθάνθησαν οἱ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα Ἕλληνας, διότι ἡ Πρ. Κυβέρνησις τοῖς ἐπέτρεψε νὰ πέμψωσιν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν πληρεξουσίου.

Οὐχὶ μόνον ἕνεκα τῶν χρηματικῶν ἀναγκῶν τοῦ Δημοτ. Ταμείου μας, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ φρούρησις τῆς Πόλεως ἀνετέθη ἐπιτυχῶς εἰς τοὺς πολίτας, πρέπει νὰ μειωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀστυν. Κλητῆρων.

Η ΑΠΟΠΟΜΠΗ ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΘΩΝΟΣ.

ὑπὸ Π. ΣΟΥΤΣΟΥ.

Τέλος ἔπεσεν ὁ Θρόνος τοῦ Τυράννου Βιτελσβάχου εἰς τὸ ἀκαμπτον ἐθραύσθη στήθις τοῦ Κανάρη βράχου Ἡ μακρὰ του ψευδορκία ἤλθεν εἰς τὸν οὐρανόν, Κ' ἔσπευε εἰς τὴν κεφαλὴν του τοῦ Θεοῦ τὸν κεραυνόν. Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα, Ἐθνους συνέλευσις, Καὶ ἄλλου ἔλευσις

Ἐφυγεν ὁ λύκος ὅστις εἶχε βλοσυρὸ τὸ βλέμμα Καὶ ὠχρὸ πλατὺ τὸ στόμα, ὡς νὰ δίψαε τὸ αἷμα Ἐφυγεν ὁ λύκος μόνος καὶ μετ' ἄλλοι τὴν δορὰν Καὶ μὴ φέρων εἰς τοὺς ὀδόντας οὐδ' αἰγὸς μιᾶς οὐράν. Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα Ἐθνους συνέλευσις Καὶ ἄλλου ἔλευσις!

Ἡ Ἑλλάς τὸν εἶπε ο φύγε εἰς ἕν πλοῖον σὲ ἀφίνω ο Οὐδ' αὐτὸν τὸν σιελὸν μου πτύουσά σε δὲν μολύνω ο Ἦλθες λάμπων εἰς τὸν στόλον κυβερνήσεων τριῶν, ο Φύγε τώρα εἰς ἕν σκάφος ὡς ὁ Κᾶϊν ὠχρῶν. Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα Εἰς τὰ ἱστία του Ἡ δυναστεία του!

Ἐσταμάτησε τοῦ ἔθνους τὴν πνοὴν τριάντα ἔτη Καὶ ἀφίνει κράτος ὅπου χθὲς ἡ Δύσις υἰοθέτει, Κ' ἦτον ἡ τῆς Μεσογείου σκεπτιμένη κεφαλὴ, Ἀπ' αὐτοῦ τὸ Μαυροβουνι ἀσημέτερον πολὺ. Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα Εἰς τὰ ἱστία του Ἡ δυναστεία του!

Ἐὰν αὐξήσε τὸ ἔθνος, αὐξήσε καθὼς αὐξάνει Καὶ τὸ δένδρον ὅπου μόνον καὶ ἀπ' ἐντοῦ βλαστάνει, Ἀλλ' αὐτοῦ αὐτοῦ τὰ φύλλα ἄμρανε καὶ τὸν φλοιόν, Πᾶσαν ρίζαν του ξεσκάπτων μέχρι δέκα ὀργυρίων. Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα Ἄναξ ἀγγέλων μας Τὸ μέγα μέλλον μας!

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων ἀστυνόμος τῆς Αὐστρίας, Μᾶς ἀφῆρει τὴν ἀγάπην τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, Ζῶν εἰς τὸν κύκλον τῆς Διαιτήσεως τῆς Γερμανικῆς ἐντὸς, Ἀπεκλήρυνε τὸ ἔθνος ἀπὸ μέλλοντος παντός. Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα Ἄναξ ἀγγέλων μας Τὸ μέγα μέλλον μας!

Τοῦ Τυράννου, Σὺ Κανάρη! ἐπυρπόλησες τὸν θρόνον Μὲ τοὺς Σούτσους, τὸν Πετσάλην καὶ ὀλίγους νέους μόνον. Διὰ τὴν πυρπόλησίν σου ταύτην, σὲ εὐλόγει ἡ Πατρίς Ὡς σ' εὐλόγει Ναυαρχίδας ὅταν ἔκαιες τὰς τρεῖς.

Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα Ἐθνους παράστασις Γένους ἀνάστασις! —ο— Ὡ Κανάρη! νὰ σκορπίσουν φέγγος ἴσον, φέγγος θεῖον, Ἐμμελλεν ὁ ἀνατέλλον ἥλιος σου καὶ ὁ δῶν' Καὶ νὰ λάβῃ δύο ἴσας ἡ ζωνὴ σου ἐποχὰς, Τεραστία εἰς τὰ τέλη, τεραστία εἰς τὰς ἀρχὰς. Κάτω τὸ σύστημα! Κ' ἔστω τὸ σύνθημα Ἐθνους παράστασις Γένους ἀνάστασις!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1862 ἔ. ἑλλ. Τῆς Ἑλλάδος τὸ χῶμα, ποῖ ἐκείνην Τῶν ἡρώων τὴν κόριν σκεπάζει Τῆς ἀρχαίας γενεᾶς καὶ τῆς νέας Τοὺς υἱοὺς των συνάμα θηλάζει. Κ' ἰδοὺ σήμερον Θρασυβούλοι νέοι Ἀνεγείρονται ὄλοι, καὶ λύουν Τὰ δεσμὰ τῆς φιλιότητος πατρίδος, Καὶ τὸν ὄθωνα ἐξω ποκλείουν. Ἡ δὲ Ἑλλάς ἐλευθερωθεῖσα, Τρέχει ἀρπάζει τὸ στέμμα μετ' ἑαυτὴν Καὶ τὸ σκῆπτρον ἐκείνου τὸ θεῖον Καὶ τὸ θέτει μετ' τὴν καρδίαν. Τράβιξέ το Ἑλλάς μου φιλιότη, Τράβιξέ το βαθεῖά στήν καρδιά σου, Κλείστην κλείστην καὶ ὀλίγον στοχάσου, Κ' ἐνθυμήσου τ' ἀρχαία παιδιὰ σου Στρέψε ἰδέε τα στήν Ἀκρόπολιν εἶναι Συναγμένα ὄλα ὁμοῦ Περικλῆς, Κόδρος, Κίμων καὶ Μιλτιάδης, Λεωνίδα καὶ ὁ Θερμιστοκλῆς, Καὶ ἐνθυμήσου τὴν δόξαν σου ὅτε Τὸ ἔδαφός σου πατοῦσαν αὐτοί, Καὶ τὸ στέμα δῶσε εἰς ἐκείνον Ποῦ εἶν' ἄξιός νὰ τοὺς μιμηθῇ. I. M.

Ἀριθ. 115. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ. Συμπολιταί!

Ἐπεσον ὡς ἦτον ἐπόμενον τὸ ἐθνοφρόρον σύστημα τοῦ ἐγγωϊσμοῦ καὶ ἔπαθε πτώσιν ἀθλίαν ὡς ἀψηφοῦν τοὺς Συνταγματικούς θεσμοὺς, παραβιάζον τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ ἐργαζόμενον νὰ στερεώσῃ τὴν ἔδραν του ἐπὶ τῆς ταπεινώσεως τοῦ ἔθνους, δουλειούμενον, διαιροῦν καὶ διαφθεῖρον αὐτό. Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ Ἑλληνος τοιοῦτον δουλωτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε ν' ἀφαιρέσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τοῦ σκέπτεσθαι καὶ λαλεῖν τὴν ἐλευθερίαν, μετ' ἣν ὁποῖαν ὁ Θεὸς Αὐτὸς ἐπροίκισε τὸν ἄνθρωπον καὶ μάλιστα τὸν Ἕλληνα τὸν ὁποῖον προώρτισεν ὡς μέσον δεξιώτερον δι' οὗ καὶ τὰς Ἀγίας ἐλευθερίας εἰς τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας ἐδίδαξε καὶ πάντοτε τὰς ὑψηλὰς αὐτοῦ Βουλὰς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐκτελεῖ;

Κληθεὶς δὲ μετὰ τοιαύτην μεταβολὴν νὰ διοικήσῃ τοιοῦτον φιλήσυχον καὶ φιλόνομον Νομὸν καὶ τοιαύτην ἐξευγενισμένην καὶ ἐμπορικοτέραν τῆς Ἑλλάδος πόλιν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι πάντοτε καὶ τελευταῖον μάλιστα κατ' ἐξοχὴν, διεκρίθησαν διὰ τῶν φιλελευθέρων φρονημάτων καὶ συνάμα διὰ τῆς εὐνομίας καὶ εὐταξίας γνωρίζοντες νὰ ἐκτιμῶσι τὰ πάντα κατ' ἀξίαν, λογίζομαι εὐτυχῆς.

Ἡ κυριώτερά τῶν φροντίδων μου θέλει εἶσθαι τὸ σέβας πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τοὺς Συνταγματικούς θεσμοὺς καὶ ἡ πιστὴ καὶ ἀμερόληπτος ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἐκ μέρους πάντων καὶ πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως, ὅπερ ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων μετὰ τὴν ἐκ τῶν παρανομῶν καὶ τῆς ἀψηφισίας τοῦ πεπτωκότος συστήματος πρὸς τοὺς Συνταγματικούς θεσμοὺς καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους προεληθῶσαν μεταβολὴν. Θέλω δὲ, συγχρόνως ἐπιστήσει ὅλην μου τὴν προσοχὴν εἰς τὴν στερεώσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἀναγκαίας ἡδὴ οὖσης παρ' ἄλλοτε ποτε, ὅπως δεῖξωμεν εἰς τὸν ἐξω Κόσμον δι' ἔργων, ὅτι δὲν εἴμεθα μόνον ἄξιοι ν' ἀνακητήσωμεν τὰς ἐλευθερίας ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ παγιώσωμεν αὐτὰς διὰ τῆς

ἀσφαλείας καὶ εὐνομίας ἀποφεύγοντες πᾶσαν ἀταξίαν. Ἡ ἰσχὺς τῶν νόμων καὶ τῆς δημοσίας τάξεως ἀπαιτεῖται ἰδίως εἰς τὸν ἐμπορικὸν καὶ ναυτικὸν τοῦτον Νομὸν τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποῖου ἡ σημαντικώτερα τοῦ πλοῦτου πηγὴ, ἦτοι τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ καὶ προαχθῇ, εἰ μὴ διὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας. Φροντίς μου σπουδαία ἐπίσης θέλει εἶσθαι ἡ ταχεῖα καὶ εὐκολος ἀποπεράτωσις ὄλων τῶν ὑποθέσεων τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Νόμου ἀποφυγὴ τῶν ματαίων ἐκείνων διατυπώσεων καὶ χρονοτριβῶν, αἵτινες εἶναι τὸ μεγαλύτερον πρόσκομμα τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας, διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται κατὰ πάντα ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἀπλότης.

Ἡέποισθα, Κύριοι, ὅτι διὰ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα σὰς χαρακτηρίζουσι, καὶ διὰ τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς φιλοτίμου συνδρομῆς! ἀπάντων αἱ ὑπὲρ τῶν καλῶν καὶ κοινοφελῶν προσπάθειαι μουθελουσι λάβει τὸ ποθητὸν τέλος πρὸς τιμὴν τῆς Πατρίδος καὶ εὐχαρίστησιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1862. Ὁ Νομάρχης Ν. ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΗΣ.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. ΑΓΩΓΗ Ἡλία Κεχαγιά Πράκτορος τοῦ ἐνταῦθα Πρακτωρείου τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑλλ. Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ὁ ε Φοινῆς ο κατοίκου Ἐρμουπόλεως. ΚΑΤΑ

Table with 2 columns: Description of insurance policies and amounts. Includes entries for 'Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν' and 'Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν'.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ χρέος εἶναι ἀπαιτητὸν καὶ ὁμολογούμενον. Ἐπειδὴ ὁ ἀρμόδιος δικαστήριον εἶναι τὸ ἐμποροδικεῖον καθὼς πηγάζουσάν τῶν ἐνοχῶν ἐξ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων. Ἐπειδὴ ἀγνοεῖται ἡ διαμονὴ τοῦ ἐναγομένου. Διὰ ταῦτα καλῶ τὸν ἐναγομένον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ὀριζομένην δι' ἀγνώστου διαμονῆς διαδικὴν προθεσμίαν ἐξαίτουμαι. Α'. Νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν δρχ. τῆς διατιμήσεως 5, 287, 12 μετὰ τοῦ τόκου τῆς υπερημερίας ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου. Β'. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης. Γ'. Νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἐκδοθεῖσας ἀποφάσεως. Δ'. Νὰ ἐπιβληθῇ τὸ μέτρον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Παρηγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ κατὰ τοὺς τύπους ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀγωγῆς πρὸς τὸν Κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διαμονὴν Γεώργιον Ἡλιαδῆν ὁ αὐτὸς δὲ κλητῆρ θέλει φροντίσει τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδος ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων. Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1862. Ὁ Πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ ἐναγοντος Ἀνδρέας Ναυτῆς.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

Ἄριθ. 21.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Θ. Ἀντωνιάδης, λαβὼν ὑπ' ὄψιν 1) τὰς ὑπ' ἀριθ. 19491 τοῦ ἔτους 1861 ἀποφάσιν τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν, ὑπ' ἀριθ. 241 (τοῦ ἔτους 1860.) καὶ ὑπ' ἀριθ. 234 (τοῦ ἔτους 1861.) ἀποφάσιν τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἐκδοθείσας μεταξὺ τῆς Ἀπολλωνίας Σκάση καὶ Πέτρου Πολυδώρη διαφοράς, δι' ἧν ὑποχρεῖται ὁ Πέτρος Πολυδώρης νὰ πληρώσῃ τὴν ἀπολλωνία Σκάση δραχ. 1800 μετὰ τοῦ τόκου τῶν πρὸς 10 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 22 Ὀβρίου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως. 2) τὸ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1860 πρακτικὰ ἐπιδόσεων ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὅτι ἀντίγραφα ἐξ ἀπογράφου τῶν τε εἰρημένων ἀποφάσεων καὶ τοῦ πρακτικοῦ, ἐκοινοποιήθησαν τῷ Πέτρῳ Πολυδώρῳ ἐπιτασσομένῳ εἰς τὴν πληρωμὴν δραχ. 1800 τῆς Βασιλικῆς διατιμῆσεως, μετὰ τοῦ τόκου τῶν ἀπὸ 22 Ὀβρίου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως, πλὴν δραχμᾶς 307 αἰτινες κατὰ τὴν ἀπὸ 17 Αὐγούστου ε. ε. καὶ παρά πόδας ὄλων τῶν εἰρημένων ἐγγράφων ἐκπίπτονται μὲ πᾶσαν περὶ τούτων ἐπιφυλάξιν τῆς ἡ Ἀπολλωνία Σκάση, 4) τὴν παρά πόδας τῶν αὐτῶν τούτων ἐγγράφων δοθεῖσαν μοι ἐγγράφον παραγγελίαν παρά τῆς Ἀπολλωνίας Σκάση καὶ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς Κ. Στυλ. Ι. Κασσιμάτη, δι' ἧς παραγγέλλομαι νὰ ἐνεργήσω ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ εἰρημένου Πέτρου Πολυδώρη καὶ ἐκθέσω αὐτὴν εἰς πλειστηριασμὸν συμφώνως μὲ τὸν Νόμον ὅπως ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτῶν πληρωθῇ ἡ Ἀπολλωνία Σκάση τὸ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ δραχ. 1800 μετὰ τοῦ τόκου τῶν πρὸς 10 0|0 ἀπὸ τῆς 22 Ὀβρίου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως πλὴν δρ. 307 ὡς ἐβρέθη πρὸς δὲ καὶ τῶν γεννησομένων ἐξόδων τῆς τε κατασχέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὅθεν συνεπέα ἀπάντων τούτων καὶ τῆς ἀποχρεωτικῆς ἡμερομηνίας καὶ ὑπ' ἀριθ. 20: ε. ε. κατασχετικῆς ἐκθέσεώς μου ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ὅτι συνεπέα τῶν εἰρημένων ἐγγράφων καὶ τῆς δοθείσης παραγγελίας ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ μνησθέντος Πέτρου Πολυδώρη κειμένης ἐνταῦθα συνεπέα λέγω τούτων ἀπάντων, ὁ ὑποφαινομένος δικαστικὸς Κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Θ. Ἀντωνιάδης, δηλοποιῶ ὅτι ἐκτίθενται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν, 1) ἡμισυ ποτιστικὸν κείμενον εἰς θέσιν ἀληθινήν πλησίον Δὸν Ι. Δαλεζίου καὶ δρόμους εἶναι δὲ ἐκτάσεως ὄλον ὁμοῦ ἐν τέταρτον στρέμματος καὶ περιέχει τρεῖς λεμοναῖς τέσσαρες ῥοδαῖς, δύο μηλιαῖς καὶ ἕτερον μικρὸν δύο κλήματα, δύο ῥυκκίαις, μίαν ἀραβοσυκὴν καὶ μίαν τριαν-

ταφυλλίαν, πρὸς δὲ καὶ ἐν οἰκίσκον καὶ μικρὸν φρέαρ (τὸ ὅποιον φρέαρ) ἀνήκη κατὰ τὸ ἡμισυ εἰς Ζ. Ρούσσον.— Τὸ ἡμισυ τοῦτο ποτιστικὸν ἐξιτιμήθη δραχ. 300. ἡ δὲ ἐπισπεύδουσα γνωρίζουσα προηγουμένως τοῦτο μοι ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ προσφέρω ἐκ μέρους τῆς δραχ. 100. 2) εἰς ἀμπελώνας κείμενος εἰς θέσιν φοίνικα, πλησίον Μάρκου Γ. Περῆ, μὲ τοὺς συζύγους Δομένικα καὶ Κάνδιαν Σαργολόγου δρόμους καὶ χεῖμαρρον, εἶναι δὲ ἐκτάσεως δύο ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν καὶ περιέχει τρεῖς συκάς καρποφόρους καὶ πατητήριον, ἄνωθεν δὲ αὐτῆς ὑπάρχει καὶ μέρος γῆς ἀκαλλιέργητον. Ὁ ἀμπελῶν οὗτος ἐξιτιμήθη δρ. 450. ἡ δὲ καταδιώκουσα μοι ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ προσφέρω δραχ. 300.— 3) ἕτερος ἀμπελῶν, κείμενος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν πλησίον Ζ. Α. Πρίντεζη Μ. Ν. Δαλεζίου, Γ. Ρουσσόπουλου καὶ δρόμος εἶναι δὲ ἐκτάσεως ἡμίσεως ὡς ἐγγιστα στρέμματος, καὶ ἐξιτιμήθη δραχ. 250. ἡ δὲ ἐπισπεύδουσα προσφέρει δραχ. 100.— 4) ἕτερος ἀμπελῶν κείμενος εἰς θέσιν Κάλαμον πλησίον Ἀνέττας Δάρβαρη Λεβνάρδου Ρούσσου Γεωργίου Ἰωάννου Γ. Βαμβακάρη καὶ χεῖμαρρον εἶναι δὲ ἐκτάσεως τριῶν ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν καὶ περιέχει ἐν πατητήριον λιθόκτιστον καὶ δύο συκάς ἐξιτιμήθη δὲ διὰ δραχ. 800. ἡ δὲ καταδιώκουσα προσφέρει δραχ. 300.— καὶ 5) εἰς ἀγρὸς (χωράφιον) κείμενον ἄνωθεν τοῦ Νεκροταφείου τοῦ ἀγίου Γεωργίου ὅστις εἶναι ἐκτάσεως ἡμίσειας ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν, καὶ ἀπεριόριστος, πλησίον Γ. Δαπόλα, Γ. Φοράδη Μ. Δαλεζίου δρόμον καὶ Νεκροταφείον ἐξιτιμήθη δὲ δραχ. 800 καὶ προσφέρει ἡ καταδιώκουσα δραχ. 200. ἅτινα ἀνήκουσιν τῷ Πέτρῳ Πολυδώρῳ ὀφειλέτῃ τῆς ἀπολλωνίας Σκάση.

Αἱ ἄνω ἐξιτιμήσεις ἐγένοντο παρά τοῦ προσληφθέντος εἰς τὴν κατάσχεσιν Δημοπαρέδρου Κυρίου Ε. Πρίντεζη.

Ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται τὴν τετάρτην Νοεμβρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν εἰς τὸν Δῆμον Σύρου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κ. Ἀντων. Ρενουάρδου ἢ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου Κ. Ν. Μακρυνίτου, καὶ ἐξωθεν τοῦ Καφφενείου τοῦ Πέτρου Μακρυνίτου, κειμένου κατὰ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης.

Θέλει δὲ ἀρχίσει τοῦ μὲν ἡμίσεως ποτιστικοῦ, ἀπὸ τῆν 9. καὶ 1|2 ὥραν π. μ. μέχρι τῆς 10 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τῶν δὲ ἀμπελῶνων εἰς φοίνικα, ἀπὸ τῆν 10 ὥραν καὶ 1|2 μέχρι τῆς 11 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Τοῦ ἀμπελῶνος εἰς Κάλαμον, ἀπὸ τῆς 11 π. μ. μέχρι τῆς 11 καὶ 1|2 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κειμένου ἄνωθεν τοῦ Νεκροταφείου τῶν ἀνατολικῶν, ἀπὸ τῆν 11 καὶ 1|2 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Αἱ προσφερθεῖσαι παρά τῆς δανειστρίας τιμαί, θέλουσι χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ χρόνον τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ Καταχύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ἀφοῦ παρέλθουν καὶ τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου, παρά τοῦ κήρυκος ὅστις θέλει κηρύττει τὸν πλειστηριασμὸν.

Ἐγένετο ἐν Σύρῳ τὴν 10 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1862 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἡ παρούσα δηλοποίησις μου ἦτις μετὰ τῆς κατασχετικῆς μου ἐκθέσεως ὑπ' ἀριθ. 20. θέλουσι δημοσιεῦθῃ διὰ τινος ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος, θέλουσι δὲ τοιχοκολληθῇ καὶ κοινοποιηθῇ εἰς τὰ παρά τοῦ Νόμου διατασσόμενα μέρη καὶ πρόσωπα, καὶ ὑποφαινομαι

Ὁ Κλητὴρ
Θ. Ἀντωνιάδης.

Ἄριθ. 20.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Θεοδοσίος Ἀντωνιάδης, λαβὼν ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 19491 καὶ ἀπὸ 14. Ὀβρίου τοῦ ἔτους 1861 ἐκτελεσθῆν ἀποφάσιν τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 241 καὶ ἀπὸ 2 Μαΐου 1860. ἐκτελεσθῆν ἀποφάσιν τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν. 3) τὴν πύ ἀριθ. 334 καὶ ἀπὸ Ἰουνίου 1861 ἐκτελεσθῆν ἀποφάσιν τῶν αὐτῶν Πρωτοδικῶν, ἐκδοθείσας ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς ἀπολλωνίας Σκάση κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ τοῦ Πέτρου Πολυδώρη κατοικοῦ ἤδη ἐνταῦθα, διαφοράς ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὅτι ἡ Ἀπολλωνία Σκάση διὰ τῆς ἀπὸ 23 Ὀβρίου 1860 ἀγωγῆς ἐνήγαγε τὸν Π. Πολυδώρη ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου καὶ ἐξητήσατο νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ τὴν πληρώσῃ δίστηλα 400 καὶ δραχ. 1800 ἐντόκως καὶ τὰ ἐξόδα, τὸ δὲ δικαστήριον διὰ τῆς εἰρημένης ὑπ' ἀριθ. 241 (1860.) ἀποφάσεως τοῦ ὑπεχρέωσε τὴν ἀπολλωνίαν Σκάση νὰ δώσῃ τὸν ἐν τῇ ἐποφάσει ταύτῃ ἐπακτὸν ὄρκον, τοῦ ὁποίου δοθέντος καταδικάζει τὸν Πέτρον Πολυδώρη νὰ τὴν πληρώσῃ δίστηλα 400 ἢ τὴν ἀξίαν αὐτὴν εἰς δραχμᾶς ἐντόκως πρὸς 10 τοῖς 0|0 ἀπὸ τῆς 22 Ὀβρίου 1859 μέχρις ἀποδόσεως, ἀνέβαλε δὲ τὴν ἐτέραν ἀπαίτησίν τῆς ὡς πρὸς τὰς 1800 δραχ. καὶ διέταξεν ἀποδείξει, τὴν ἀνταπαίτησιν τοῦ ἐνεργουμένου παρέπεμψεν εἰς τὴν συνήθη διαδικασίαν, ἡ δὲ ἀπολλωνία Σκάση διὰ τοῦ 14 Ἰουνίου 1860 πρακτικοῦ συνεδριάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν περιώρισε τὸν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναφερόμενον ὄρκον εἰς 300 δίστηλα ἅτινα καὶ ὁ ἐναγόμενος παραδέχθη ἄνευ δόσεως ὄρκου ὁ δὲ Π. Πολυδώρης διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ὀβρίου 1860. ἀγωγῆς του κατὰ τῆς Ἀπολλωνίας Σκάση ἐνήγαγεν αὐτὴν ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν καὶ

ἐξητήσατο τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ του περιγραφομένων κινήτων πραγμάτων ἢ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς δίστηλα 72 41|2 ἐντόκως· τὸ δὲ δικαστήριον μετὰ προηγηθείσαν ἀπόδειξιν ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 234 (1861) ἀποφάσιν του δι' ἧς ὑπεχρέωσε τὴν Ἀπολλωνίαν Σκάση ν' ἀποδώσῃ τῷ Π. Πολυδώρῳ μόνον τὰ ἀδιαίρετως ὑπ' αὐτῆς ὁμολογηθέντα, ἀναφερόμενα ὀνομαστὶ εἰς τὸ διαπρακτικὸν τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, καὶ ἀπέβριψε τὴν ἀγωγὴν του ἐνάγοντος ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην ὁ Π. Πολυδώρης ἐξεκάλεσεν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν, τὸ ὅποιον ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 19491 (1861) ἀποφάσιν του, δι' ἧς μεταρρίθμίζει τὴν ἐφεσιβαλλομένην ἀπόφασιν ὑποχρεοῦ τὴν ἐφεσιβλήτον Ἀπολλωνίαν Σκάση ν' ἀποδώσῃ τῷ Π. Πολυδώρῳ ἐκτὸς τῶν λοιπῶν, ὁμολογηθέντων καὶ ἀναφερομένων ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ τὰ ἐνώτια αὐτοῦσια, ἄλλως τὴν ἀξίαν τῶν ἐκ διστήλων 140. 4). τὰ ἀπὸ 18 Αὐγούστου ε. ε. τέσσαρα ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεων ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὅτι ἀντίγραφα ἐξ ἀπογράφων τῶν εἰρημένων τριῶν ἀποφάσεων, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1860 πρακτικοῦ συνεδριάσεως ἐκοινοποιήθησαν τῷ Π. Πολυδώρῳ μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, παρά πόδας αὐτῶν ἀπὸ 17 Αὐγούστου ε. ε. ἐπιτασσομένον εἰς τὴν πληρωμὴν δραχ. 1800 τῆς Β. διατιμῆσεως ἐντόκως πρὸς 10 τοῖς 0|0 ἀπὸ 22 Ὀβρίου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως ἔτι καὶ δι' ἐξόδα δραχ. 25 πλὴν δραχ. 52 αἰτινες πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσι δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 234 π. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19491 π. ε. τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν λόγῳ ἀξίας δύο καθικλῶν ἐνὸς δουλαπίου καὶ μιᾶς κούνιας, καὶ ἕτερον δραχ. 28. ἄς τῷ ὀφειλόνται λόγῳ δικαστικῶν ἐξόδων τῆς ὑπ' ἀριθ. 714 (1858) ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν καὶ ἐτέρων δραχ. 207 40|0 ἄς ἀπαιτεῖ διὰ τῆς ἀπὸ 9 Αὐγούστου ἐπιταγῆς λόγῳ ἀξίας ἐνὸς κομοῦ δύο τραπέζιων ἐνὸς καναπέ, ἐνὸς τεντζερὲ καὶ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τὰς ὅποιαις ἐπιφυλλάσεται ν' ἀπαιτηθῇ ἀφοῦ τὸ πλεῖστον μέρος φιλονικήσει ὀλοσχερῶς καὶ ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὑπολοίπου· 5). τὴν ἀπὸ 4. Ἰουλίου ε. ε. δοθεῖσαν μοι ἐγγράφον παραγγελίαν παρά τῆς Ἀπολλωνίας Σκάση καὶ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς Κ. Στυλιανοῦ Ι. Κασσιμάτη, δι' ἧς παραγγέλλομαι νὰ ἐνεργήσω ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Πέτρου Πολυδώρη καὶ ἐκθέσω αὐτὴν εἰς πλειστηριασμὸν πρὸς ἐξοφλήσιν τῶν εἰς τὴν ἐπιταγὴν ἀναφερομένων δραχμῶν ὡς καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων (ἔπεται συνέχ. καὶ δικασ. Παράρτημα)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.